

Стара зникла, а Жан з Марі продовжили смакувати. Аж ось ні з того ні з сього відьма схопила їх своїми кістлявими кігтями, кинули до хатинки та закрила двері.

Від того часу дівчинка мусила слухатись старої та готувати їжу. Хлопця ж відьма одразу закрила у клітці. Вона носила йому різні делікатеси та з нетерпінням чекала, коли його відгодує, а потім спече та з'їсть...

«Жанчику, просунь-но пальчик через ґрати, щоб зрозуміти, наскільки ти пухкенький», скреготала. Вона недобачала, тож не зрозуміла, як одного разу хлопчина дав їй замість пальчика шмат дров. Йому вдалося обдурити стару каргу, але якось її терпець увірвався, тож вона розпалила піч.

«З'їм хлопця на обід, чи то товстого, чи то худого. А ти будеш наступною!» – пригрозила Марі.

Ježibaba zmizela a Jeníček s Mařenkou začali hodovat. Neviděli, neslyšeli – a najednou šup! Babice je oba sevřela v kostnatých drápech, vstrčila do chaloupky a zamkla dveře.

Od té chvíle muselo děvčátko v domě posluhovat a vařit. Chlapce hned čarodějnice zavřela do klece. Nosila mu vybrané lahůdky a těšila se, že ho vykrmí, upeče a sní...

„Jeníčku, prostrč mříží malíček, ať poznám, jak jsi tlustý,“ skuhrala. Špatně viděla a nepoznala, že jí hoch místo prstíku podstrčil kus dřívka. Bába se nechala oklamat, ale časem ztratila trpělivost a roztopila pec.

„Budu mít kluka k obědu, ať je tlustý, nebo hubený. Ty půjdeš hned za ním!“ oznámila Mařence.

